

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACT uit het Register der Handelingen en Resolutien van den Gouverneur Generaal in Rade.

Batavia, den 24sten september 1830. (No. 55.)

Gelezen de missive van den Minister voor den Waterstaat, de Nationale Nijverheid en de Kolonien, de dato 8 april jl. no. 114, ten geleide strekkende van een afschrift van het Koninklijk besluit, van den 25sten maart jl. no. 11, luidende als volgt:

WIL WILLEM, bij de gratie Gods, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Gezien Ons besluit van den 11den juli 1829 no. 161, houdende bepalingen opzigtelijk den vorm der bewijzen van Nederlandschen oorsprong voor de katoenen stoffen, ter verzending naar Nederlandsch Indië bestemd.

Gezien het adres van een aantal fabrikanten van katoenen stoffen te St. Nikolaas, strekkende ten betooge van het bezwaar hetwelk voor hen, in de naarleving der voorschriften van Ons voormeld besluit gelegen is, en houdende verzoek om voorziening deswege;

Gezien het rapport van Onzen Minister voor den Waterstaat, de Nationale Nijverheid en de Kolonien, van den 20sten dezer no. 60, benevens de daarbij gevoegde stukken.

Gelet op de insgelijks bij dat rapport overgelegde missive van Onzen Staatsraad, Administrateur van de Registratie, het Kadaster en de Loterijen, van den 9den januari jl. no. 73.

Hebben goedgevonden en verstaan:

Met wijziging in zoo verre van Ons meergemeld besluit, van den 11den juli no. 161, te bepalen:

1°. Dat ten aanzien der gevorderde verklaringen van de spinning af tot op de voltooiing van het fabrikaat toe, welke volgens art. 3 van meergemeld besluit moet voorkomen op een en hetzelfde vel papier, genoeg zal worden genomen met verschillende afzonderlijke verklaringen, vast gehecht aan de verklaring van den laatsten fabrikant, en gezamenlijk den Nederlandschen oorsprong van het geheel fabrikaat regelmatig aantoonende en stavende.

2°. Dat, met behoud van de verplichting tot zegel, de certificaten wegens den Nationalen oorsprong in het algemeen, voortaan niet verder aan de formaliteit van registratie zullen worden onderworpen.

3°. Dat de bedoelde certificaten van oorsprong, voortaan door de plaatselijke besturen en derzelver onderhoorzen, voor zoo veel hen betreft, geheel kosteloos zullen moeten worden afgegeven.

Afschriften dezes zullen worden gezonden aan Onze Ministers voor den Waterstaat, de Nationale Nijverheid en de Kolonien, en van Binnenlandsche Zaken; zoomede aan de Administratie der Directe Belastingen, In- en Uitgaande Regten en Accijnsen en van de Registratie, het Kadaster en de Loterijen ter uitvoering; zullende voorts de inhoud, op de gewone wijze, aan de adressanten worden medegedeeld.

Gravenhage, den 25sten maart 1830.

(Geteekend.) WILLEM

Van wege den Koning.

(Get.) J. G. DE MEIJ VAN STREEFKERK.

Accordeert met deszelfs origineel.

De Griffier ter Staats Secretarie,

(Get.) L. H. ELIAS SCHOVEL.

Voor eensluidend afschrift.

De Secretaris Generaal bij het Ministerie voor den Waterstaat, de Nationale Nijverheid en de Kolonien,

(Get.) A. BROCKX.

Gelet op de resolutie van den 4den maart jl. no. 9, (staatsblad no. 18.)

Is, na deliberatie, goedgevonden en verstaan:

Het bovenstaand Koninklijk besluit, te doen insereren

in de Javascche Courant en in het Staatsblad, tot informatie en narigt; van de geconcerneerde departementen en autoriteiten.

Accordeert met voorschreven Register.

De Adjunct Secretaris,

VAN OLPEN.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

(Uittreksel uit een bijzonderen brief). In Spanje worden thans vele benoedigdheden, inzonderheid stroo en paardenvoeder opgekocht, hetwelk een en ander naar Mahon moet worden gezonden, alwaar, onder toezigt van een franschen intendant, een depot zal worden gevormd, van verschillende levensbehoefden, alsmede een hospitaal, ten behoeve der eerste zieken en gekwetsten, welke de expeditie tegen Algiers moogt opleveren.

Hier ter stede gaat men voort met het inschepen van allerhande krigsbehoefden, en benoedigdheden voor tenten en hospitalen. Men rekent het aantal schepen, van het grootste oorlogsschip tot het kleinste vaartuig, b. v. van 30 tonnen, op 450. Een derde dezer bodems bestaat uit vreemde vaartuigen. Het Gouvernement heeft nog drie weinig diepgaande stoombooten, die voor de vaart op de Rhone waren gebouwd, aangekocht, en men meent, dat dezelve bij eene landing aanmerkelijke voordeelen zullen opleveren.

De kantonnementen voor de troepen zijn thans tusschen Toulon en Marseille aangewezen. Met het begin van mei zullen dezelve door den Dauphin in oogenschouw worden genomen.

Tot nog toe is het gerucht, dat de Deij van Algiers vorderen van vrede zoude hebben gedaan, niet bevestigd. Men vindt lieden, die steeds verwachten, dat genoemd opperbeest de ernstige vermaning van Engeland ter harte zal nemen, en zich des noods zal onderwerpen aan de vernederende voorwaarden, welke men hem wil opleggen, maar die het niet eens zijn over de vraag, of men als nu aan eenig voorstel gehoor zal willen geven. De onzekerheid, of Frankrijk de algerijnsche kust zal vernemen te colonizeren, en de weinige aanmoediging, welke het voorbeeld van Spanje, door het bezetten van Oran en Ceuta, heeft opgeleverd, doen velen besluiten, dat een eervol verdrag in dezen verre de voorkeur zoude verdienen.

Eene verklaring van een koopvaardij-kapitein, van Monastir gekomen, houdt in, dat eenige troepen van den Onder-koning van Egypte, onder den bekeinden Ibrahim, bij Bengaji, in het Rijk van Tripoli, zouden zijn aangekomen, zich gereed makende, om verder naar de hoofdstad voort te trekken. Men ziet de bevestiging van dit gerucht te gemoet.

PARIS, den 16ten april jl.

De duitsche dagbladen gewagen dezer dagen van groote krigsvoertuigen, welke tegenwoordig in het hertogdom Baden zouden gemaakt worden, om hetzelfde te dekken tegen den inval van eene naburige mogendheid, welke op een gedeelte van het hertogdom aanspraak maakt, en alnu, na het overlijden van den Groot-hertog Lodewijk, hare regten wil doen gelden.

De Koning van Beieren, namelijk, zoude thans vorderen, dat het Palatinaat van den Rhijn met zijnen Staat vereenigd worde, en zulks op grond van een oud familie-verdrag, waarin bepaald wordt, dat die vereeniging zal plaats hebben, wanneer het regerend geslacht van Baden zal zijn uitgestorven. Het beijersche kabinet beweert, dat dit nu het geval is, mer dien dat de Koning van Beieren, de erfgenamen van den Groot-hertog Lodewijk, slechts uit een zoogenamd morgengast huwelijk gesproken zijn.

Sommigen willen, dat Z. M. de Koning van Beieren in der tijd zeer duidelijk zijn voornamen heeft te kennen gegeven, om, bij het overlijden van den Groot-hertog, zijne regten, des noods gewapender hand, te doen gelden. Wat hiervan zij, zal de tijd leeren; zeker is het, dat deze aangelegenheid gedurende eenige jaren het onderwerp is geweest van vele staatkundige onderhandelingen en ettelijke geschriften.

De zaak heeft vooral in 1819 veel gerucht gemaakt. Het beijersche kabinet grondde zich toen op het verdrag van Ried, in 1813 met Oostenrijk gesloten, waarbij, gelijk men verzekert, Beieren de toezegging ontvangen heeft van het Palatinaat, ter vergoeding voor het afstaan van Tyrol, en ten gevolge van welk verdrag genoemde Staat zich met de verbondene mogendheden tegen Napoleon heeft vereenigd. In het zelfde jaar echter verklaarde het hof van Petersburg, aan hetwelk de markgraaf van Baden, Wilhelm, zich toen bevond, zich voor het statu quo van Baden, en sloot de Groot-hertog met den Koning van Wurtemberg, in eene bijeenkomst, in juni 1819 in de nabijheid van Kronstadt gehouden, een overeenkomst,

waarbij zij elkander wederkerig, onder de bescherming van Rusland, de integriteit van hun grondgebied waarborgden.

Sedert schijnt het gevoelen van Rusland, omtrent Baden, niet veranderd te zijn; aan den anderen kant kan Beieren kwalijk op de hulp van Oostenrijk rekenen, en ook Pruisen zal gewis niet gaarne zien, dat Beieren zich aan den Rhijn uitbreid. In dezen stand van zaken ziet men met belangstelling de maatregelen te gemoet, welke Z. M. de Koning van Beieren, die zich op dit oogenblik in Italië bevindt, zal nemen. — Aan het uitbarsten van eenen oorlog kan, uithoofde van de staatsregeling van het duitsch-verbond, niet gedacht worden.

[Ter opheldering van de oorzaak van het boven bedoelde geschil, nopens het bestuur over het Palatinaat van den Rhijn, leest men in het engelsche ministerieel avondblad het volgende:

» De waardigheid van Palts-graaf berustte gedurende vele eeuwen bij eenen tak van de hertogelijke familie van Beieren, welke het Palatinaat van den Rhijn als eenen afzonderlijken Staat bestuude, tot aan het jaar 1777, als wanneer, ten gevolge van het uitsterven van den ouderen tak van het huis van Beieren, de keurvorst van de Palts in het bewind over de beiersche Staten opvolgde, en zamen met het gebied aan den Rhijn bestuude. De Fransche bezetteden deze laatst genoemde bezitting in 1794, en behielden dezelve tot aan den val van Bonaparte in 1814, toen de verbondene mogendheden dezelve aan Oostenrijk afstonden, niet om altijd aan dezen ver af gelegenen Staat verbonden te blijven, maar met oogmerk, om dezelve, bij de menigvuldige verwisselingen van grondgebied, welke destijds plaats hadden, door den Keizer in rekening te doen brengen. Hiertoe heeft het afstaan van het Palatinaat aan Oostenrijk van den beginne af aan gediend, en het schijnt, dat men daarmede een dubbel staatkundig oogmerk heeft gehad. Naardien het meergenoemde Palatinaat aan de Staten van den Groot-hertog van Baden grensde, welke vorst geen zoon had, en wiens opvolger geen vooruitzicht had op mannelijke erfenamen, gaf het hof van Weenen het bestuur van die landstreek aan den Groot-hertog en deezelfs naasten opvolger, terwijl het te gelijker tijd, toen Tirol door Beieren aan hetzelfde werd teruggegeven, beloofde, of gehouden werd te hebben beloofd, dat het Palatinaat weder aan Beieren zoude komen, in gevalle het badensche huis geene mannelijke erfenamen had. Zulks is thans, naar men zegt, het geval.»

Omtrent den stand van zaken in Baden zelf, leest men in een geacht duitsch blad een bericht uit Mannheim van 3 april, waarin gemeld wordt, dat de huldiging van den nieuwen Hertog, aldaar naar behooren had plaats gehad, en dat men algemeen veel vertrouwen in dien regent stelde. De verlofgangers van het garnizoen van Mannheim, gelijk ook van de overige corpsen, waren opgeroepen, om zich ten spoedigste bij hunne afdeelingen te voegen. In Mannheim was de artillerie van Karlsruhe aangekomen, en naar onderscheidene plaatsen van den Rijn en de Rhenus waren troepen bestemd.

den 11den april jl.

— Den 18den april vertrekt de generaal de Bourmont, welke, ondanks zijne waardigheid van minister van oorlog, de expeditie tegen Algiers zal aanvoeren, naar Toulon.

Van alle zijden wordt gemeld, dat de zeemagt zich, bij de jongste toebereidselen voor deze expeditie zoo zeer heeft beijverd, dat alles, wat van haar gevorderd wordt, op den bepaalden tijd gereed zal wezen. Volgens de jongste berichten, zal de vloot bestaan uit elf lineschepen, van welke vier ten oorlog zullen zijn uitgerust, 24 fregaten, van welke 18 ten volle zijn gewapend; — 35 brikken, 12 korvetten, 7 schoeners, 8 bombardeer-galjooten en 6 gewapende stoomschepen, welke laatste met de correspondentie zullen belast wezen, en, zoo men verzekert, den overtocht van voor Algiers naar Toulon, gemiddeld, binnen den tijd van 20 uren zullen kunnen doen.

De schepen, welke de haven van Brest tot deze oorlogsvloot, die in het geheel 121 zeilen zal tellen, moet leveren zijn grootendeels reeds gezeld. Reeds zijn van daar vertrokken de lineschepen *Marengo*, *Duquesne*, *Couronne* en *Guerrière*; de fregatten *Venus* en *Junon*, en de korvetten *Caravane* en *Adour*. — Volgens de jongste berichten zouden dadelijk onder zeil gaan de fregatten *Surveillante* en *Magicienne*; binnen twee dagen het lineschip *Superbe*, en de fregatten *Jeanne d'Arc* en *Medée*, en binnen tien dagen het schip *Nestor* en het fregat *Aréthuse*. Alle deze schepen zijn naar Toulon bestemd, behalve de *Junon*, die zich naar Pondichery moet begeven.

Men heeft voor de landing der linietroepen op de afrikaansche kust, platgebodemde vaartuigen doen vervaardigen. Twaalf derzelve zullen, volgens bijzondere berichten uit Toulon, den 10den april gereed zijn. Naar luid dezer opgaven zal ieder derzelve 150 à 160 man, benevens een stuk geschut, kunnen bevatten, en vleit men zich, na dat het vuur der vijandelijke batterijen door het grof geschut der lineschepen en der zware fregatten zal zijn tot zwijgen gebragt, met behulp van deze vaartuigen op eens eene krijgsmagt van 5 à 6000 man te zullen kunnen ontschepen. Algiers ligt op den westelijken oever van eenen inham, welke door kaap Matifou en kaap Caxines wordt gevormd. Bewesten kaap Caxines loopt het strand weder zuidwaarts, en ruim derdehalf uur van genoemde kaap vindt men Turretta Oued, of Sidi Ferench Marabout, hetwelk steeds als de meest geschikte landingsplaats wordt voorgedragen. Bijaldien de landing aldaar kan geschieden, zal het leger, oostwaarts trekkende, weinig meer dan drie uren behoeven te marcheren, om de hoogten achter Algiers, welke deze stad geheel bestrijken, te kunnen bereiken.

In een bijzonderen brief uit Toulon van 4 april wordt gemeld, dat met de brik *le Cygne* het bericht is overgebragt van

het aanhouden van twee engelsche schepen, die naar Algiers bestemd waren. Het schijnt, dat men dit bericht geheim heeft willen houden, doch dat het des niettegenstaande is uitgelekt. Zoo gezegd wordt, heeft de blokkade het binnenloopen van neutrale vaartuigen in Algiers niet verhinderd, mits dat dezelve zich aan een naauwkeurig onderzoek wilden onderwerpen, op dat het bliken mogt, dat zij met geene verbodene goederen, als kruisbenoesten en dergelijke, geladen waren, doch zouden de twee genoemde schepen heimelijk des nachts hebben pogen binnen te sluipen, en zoude men, dezelve in tijds aanhoudende, bevonden hebben, dat zij een groot aantal kogels en granaten en eene zekere hoeveelheid buskruit aan boord hadden. — De aangehouden schepen moeten, volgens dit bericht, ter beschikking zijn gesteld van den commandant van het blokkade eskader.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 11den april jl.

Bijzondere brieven uit Pera, van 11 maart, bevestigen het medegedeelde berigt, dat de russische troepen zich gereed maken, om tot over den Balkan terug te trekken. Omtrent de reis van *Tahir-bassa* naar Algiers, met oogmerk, om het geschil tusschen den Dey en Frankrijk bij te leggen, melden dezelve, dat de Porte dien stap doet op aanroep van den engelschen gezant. — Tusschen Konstantinopel en Alexandrie zoude, door middel van egyptische stoomvaartuigen, eene geregelde gemeenschap worden aangelegd.

HAMBURG, den 10den april jl.

Naar men verneemt, is de 27sten maart tusschen de gevolmagtigden van Hanover, Hessen, Oldenburg en Brunswijk, te Eimbeck, een verdrag gesloten, waarbij deze vier Staten zich vooreerst voor den tijd van 12 jaren verbinden, om een gelijk stelsel van tollens en van in- en uitgaande regten aan te nemen. Het verdrag is gegrond op het beginsel van een geheel vrij vervoer in het binnenland, matige regten voor het buitenland, en eene volkomene gelijkheid en wederkeerigheid van alle verplichtingen en regten voor de genoemde mogendheden.

MENGELINGEN.

De ondervolgende mededeeling, welke wij ter kennisse onzer lezers brengen, is getrokken uit de Correspondentie van een reiziger welke onlangs van den Djing, te Batoor (residentie Pekalongang, wat aangekomen, op welke plaats door denzelfden reiziger op den middag, in de schaduw, stond op 68° en des avonds op 45°—48°. Het uittreksel luidt, als volgt:

» Wij bezochten het merkwaardigst en akeligst oord misschien van geheel Java, namelijk een Dal bij de Inlanders genaamd *goea oepas*, of, vergiftigd Dal, drie Eng. mijlen afstands van Batoor bij een bergengte gelegen.

» Dit Dal is nagenoeg cirkelvormig, naar gissing eene halve mijl in den omtrek en vijf en dertig voeten diep, vol heesters en struiken, die in alle rigtingen groeijen. De bodem is geheel vlak en men ziet denzelfden bedekt met geraamten van menschen, Tijgers, Herten, Varkens, Paauwen en andere soorten van vogels. De Inlanders verhalen, er vogels in te hebben zien neervallen terwijl ze over het dal heen vlogen. Wij daalden er tot op vijftien voeten van den bodem in neder en bespeurden eene benaauwende stik-lucht, doch wij konden geen wasein noch eenige openingen in den grond outwaren.

» Wij bonden eenen Hond, aan een 16 voeten langen bamboos en schoven hem naar beneden: hij bleef 14 seconden staan en viel toen neder zonder zich meer te verroeren. Wij namen een anderen dien wij verder benedenwaarts plaatsten; hij viel na 10 seconden en bewoog zich niet meer, doch bleef nog gedurende 7 minuten ademen. Een hoen stierf in anderhalve minuut en een ander, hetwelk wij er in wierpen stierf alvorens den bodem te bereiken.

» Wij herinnerden ons hier het sprookje van den beruchten Javaschen of Makassaarschen giftboom, *Pohon Oepas* genaamd, die de vogels, welke over denzelfden willen heenvliegen, door zijne vergiftige uitwasemingen uit de lucht dood doet neervallen: misschien heeft men bij vergiftiging van den boom de vreeselijke uitwerkingen toegeschreven, welke het Dal eigen zijn. Het is zonderbaar dat ons omtrent het Dal *goea oepas*, hetwelk een zoo buitengewoon verschijnsel oplevert, tot heden zoo weinig is bekend geworden hetgeen schijnt te kunnen worden toegeschreven aan de vrees welke hetzelfde den Inlanders inboezemt. *Horsfield* in zijne *geograph: mineralog: Proeve* (blad. 205 8ste deel der Verh. van het Bataviaasch Genootschap) zegt het Dal *Goewa Oepas* is gevreesd bij de inboorlingen, dat, volgens hunne beschrijving overeenkomt met de *Grotto del Cano* (het hol van den Hond) bij Napels; zij konden niet bewogen worden mij derwaarts te brengen.

» In het dagboek van den heer *Damis*, voorkomende in het 12de deel van het Bataviaasch Genootschap, pag. 379, zegt dezelve omtrent het voormelde Dal.

» Men zegt voorts, dat eenige palen noordelijk van de desso *Poetjakas* een meer of poel, bekend onder den naam van *Goewa oepas*, zich zoude bevinden, welke eenen doodelijk vergiftigen damp opgeeft, en, die zoo sterk zoude wezen, dat vogels en gedierte, bij toeval in denzelfden komende, dadelijk het leven

verliezen. Dezelve was echter te ver uit onzen weg, om gezocht te kunnen worden, hoezeer het onzer aller wensch was."

De redactie welke voor het ingezonden bericht haren welmeenenden dank betuigt, bejammert met den geachten zender, de omstandigheid, van zoo weinig omtrent de bijzonderheden van het gedachte dat of pool tot heden bekend te zien worden, en ziet derhalve verlangend de vollediger bijdragen te gemoet welke men het publiek nog deswegens zoude kunnen mededeelen, hetzij om hetzelfde meer van de natuurkundige bijzonderheden van gemelde plaats te doen kennen, hetzij om hetzelfde eene beschouwing daarvan aantebieden, overtuigd dat een en ander het publiek zeer welkom zal wezen.

AFGELUISTERD GESPREK TUSSEN DEN HEER KESSELS EN DEN WALVISCH TE PARIJS. (*)

(Uit den Figaro van 14 Nov. 1839.)

De heer KESSELS, (het onderste kakebeen van den Walvisch streelende.) Mijn zoogdier, hoe dank ik u!

De Walvisch. Ik wenschte, u meer dan dat te hebben aangebragt.

K. Een eerekruis is toch niet te versmaden.

W. Het is waar, dat het eereteken van verdiensten, voor hetgeen gij verrigt hebt, eene belooning is, die verwondering baart. Ik kan u dit gulweg zeggen; wij zijn alleen.

K. Hetgeen ik verrigt heb, zegt gij? Heb ik geene aanmerkelijke geldsommen besteed, om u te laten ontleden en vernissen, uw geledingen aaneen te rijgen, u uit de Nederlanden herwaarts te vervoeren, u het paleis te doen bouwen, dat gij bewoont? Gij kost mij meer van onderhoud, dan eene Prinses; gij hebt lijfknechts, eene fraaije reiskoets, en uwe zaal is des avonds verlicht als die van een Minister. . . .

W. Is het mijne schuld, dat ik u niet meer opbreng? Ik zou mij opblazen, zoo ik maar konde, om mij nog grooter te maken, en het volk te lokken, dat mij thans verlaat, alsof ik een hagedisje ware.

K. Het ware inderdaad niet meer dan billijk, dat men mij schadeloos stelde voor de kosten, welke ik heb moeten doen, om u aan de groote wereld te kunnen presenteren.

W. Wel zeker; maar, naar mijn groot beesten-verstand, is het de zaak van het publiek, niet van eenig Gouvernement, u schadeloos te stellen.

K. Publiek en Gouvernement zijn één; wat het publiek niet doet, doet het Gouvernement; zoo bestaat er evenwigt. De Gouvernemen ten behooren de wetenschappen aan te moedigen; en het is als geboorte, dat ik het eerekruis ontving.

W. Uw geleerdheid ben ik. En welke geleerdheid? Wat heb ik den Franschen geleerd?

K. Van waar de baleinen komen.

W. Eene fraaije geleerdheid! Zoo ik verwaand ware, dan zou ik mij daarop moeten verheffen; maar ik laat u den roem, die mij alleen toekomt. Zeg mij eens, mijn waarde meester! zal uw eerekruis de guldens van nieuwe in uwe kas doen stroomen?

K. Ik hoop het. Wij zullen voortaan aanzienlijker gezelschap bij ons zien, en, zoo de dagbladen ons een weinig helpen, zal onze toeloop op nieuw beginnen.

W. Wat dat betreft, geloof ik, dat het afgedaan is. De Parijzenaars zijn zoo wuft!

K. Helaas! Thans loopen zij een klein monster met twee hoofden na, en verwaarloosen zij u, — u, de Koningin des Oceans!

W. Elk zijne beurt. Eergisteren ik, gisteren de Olifant, vandaag ALTA-CRISTINA; van de Giraffe spreekt niemand meer. Zeg eens, denkt gij niet, dat de vader van het tweehoofdige kind ook het eerekruis zal krijgen?

K. Zijt ge dwaas? Waardoor zou hij dat verdiend hebben?

W. Hij is vader van het kind; zijt gij ook de mijne bij geval?

K. Uw vader moge ik niet zijn; maar ben ik minder, dan dat? Nooit had men hier eene Walvisch gezien, voor dat ik u hier bragt; en ik word met regt voor den uitvinder der Rorquals gehouden. Ik arbeide alzoo voor de wetenschap.

W. Wat gij zegt!

(Een Bediende brengt een' brief.) Mijnheer, ziedaar een brief; hij komt uit den Plantentuin.

K. Geef! . . . Geloofde. A L I. Oppasser van de Giraffe.

Wat mag die mij te zeggen hebben?

W. Ei, lees den brief hardop! Ik ben nieuwsgierig naar bericht wegens dezen lotgenoot uit Afrika, die, even als ik, uit de Mode is geraakt.

K. SIDI-KESSELS! Uw gehoorzame Dienaar en Confrater brengt u zijnen groot. — Die onbechaamde mijn Confrater! . . . Vergun, dat ik u mijn compliment make over het

fortuintje, u bejegend. Men heeft mij gezegd, dat gij het kruis van het Legioen van Eer bekomen hebt, omdat gij een

Walvisch hebt medebragt. Ik verheng mij deswege; het geeft mij hoop, ten laatste mijne verdienste erkend te zien. Gij

moet inderland goede voorspraken hebben bij den Sultan van Frankrijk! Men wil, dat het de gunst van een der roode

Mustis is, waaraan gij het eereteken zijt verschuldigd, dat

thans uw ledig knooppunt aiert. Ik verheft het niet, dat ik zoo vele lieden, en ook u, om hun genie en aan den Staat bewezene diensten, met het lintje ziende pronken, voornemens ben, om deze kleine amulet te vragen. Wilt ge mij dan wel eens zeggen, welken Effendi men moet gaan begroeten, om de ster te verwerven; welke uw goede Engel u heeft gezonden? Onze regten op die gunst zijn nagenoeg dezelfde; ja, ik zou durven bewaren, dat de mijne de uwe te boven gaan. Het is toch het geval alleen, dat den Walvisch op de kust van Ostende den geest deed geven; het geval, dat hem aan den oever wierp, waar gij u bevondt; het geval, dat gewild heeft, dat gij gelde genoeg hadt, om hem te koopen. Wat mij betreft, het geval deed niets voor mij. Ik heb mijne Giraffe in de woestijn opgesocht; ik heb daar tijgers ontmoet, tegen welke ik dapper gevochten heb; ik heb mijn beest al jagende gevangen; ik heb het getemd; ik heb het opgepast, toen het krank was; ik heb een mij ongewoon klimaat getrêseerd, om het herwaarts te geleiden; ik heb dus groote gevaren doorgestaan; gij geenerlei. Weeg in uw binnenste, en in uwe wijsheid, mijne verdienste tegen de uwe, welke u echter het eerekruis hebben verschafft, en zeg mij, wat mij te doen sta. Zend mij het adres van uwen goeden Musti. Er ligt u een klein geschenk, dat gij misschien dankt, dat ik verwerf. Het is een klein kruis, dat gij misschien dankt, dat ik verwerf. Het kruis bekoome voor het vertoonen van de Giraffe, wel men het niet zoo buitengewoon vinden, dat gij het hebt voor het uitstellen van den Walvisch op het Plein van LOUVEUX XV. Dat de Profet u voor alle onheil behaede, en u al de kruisen der wereld zende! — Uw Confrater A L I. . . . Welke eene vermetelheid!

W. A L I heeft gelijk, mijn vriend! — Maar, daar komt mij ook eene vlag van eerezucht aanwaaijen. Ik wil ook eene Ridderorde hebben. Ik verdien haar in elk opzigt.

K. Gij! Gij hebt reeds een' titel; gij zijt Koninklijke Walvisch.

W. Dat is niet genoeg; ik wil het roode lint.

K. Misschien het mijne wel? groote zottin!

W. Op mijn woord, dat ware billijk. Maar wel aan, maken wij den peis. Men heeft u het eerekruis verleend om minentwils alleen; wij zullen het, beurtelings, om den anderen dag dragen.

K. Me zou u bespotten.

W. Dat ware voor u eene nieuwe bron van gewin.

(Een kijker treedt binnen, en het gesprek neemt een einde.)

De bekende dichter de Lamartine is den 2 april 1830, als lid der fransche academie aangenomen. Zijne eerste werkzaamheid in die vergadering was het houden eener lofredde op zijnen voorganger den bekenden administrateur Daru, welke, ook uit hoofde zijner letterkundige verdiensten, de eer van het lidmaatschap der academie was waardig gekeurd. Volgens de liberalen, heeft de dichter ditmaal weder bliken gegeven van zijn kunstvermogen, doch op eene spaarzame wijze voldaan aan zijne verplichting; — maar heeft de heer Cuvier vergoed, het geen aan de lofredde, door den heer de Lamartine gehouden, zoude hebben ontbroken. — Het gerucht wil, dat de dichter bestemd zoude zijn voor de ambassade van Griekenland.

TEGENWOORDIGE DEIJ VAN ALGIERS,

Een der fransche bladen behelst de navolgende schets van den tegenwoordigen Dey van Algiers: „Het schijnt, dat men Hussein niet met grond kan verwijten, dat hij gaarne bloed vergist. Hij is een wetgeleerde, en in zoo verre beter onderdicht dan zijne voorgangers. Hij bezit standvastigheid, ja zelfs, volgens sommigen, hardnekkigheid: — dit is het algemeen karakter van vorsten uit eenen lageren stand, en die hunne kennis en hun oordeel afmeten naar gelang van de onbepaalde magt, die hun ten deel is gevallen. Hij beoordeelt den stand van Algiers, ten aanzien der mogenheden van Europa, voor welker staatkunde hij veel minachting betoont; naar waarde. Hij voedt een hoog denkbeeld van zijne magt; hij vreest geen der genoemde mogenheden, en het is niet te denken, dat dreigende oorlogen hem zullen doen knikken.

„Men kan niet zeggen, dat Hussein wreedaardig is, in den zin, welke de barbaresken aan dit woord hechten. Gestreng in zijne uitspraken, gaat hij door voor zeer regtvaardig, ten minste ten aanzien zijner geloofsgenooten. — Hij heeft, door doelmatige mildadigheid, zijne soldaten aan zijnen persoon weten te verbinden.

SCHEEPSRUIMTE

der Britsche Koopvaardij-schepen en getal

van derzelver zeelieden.

In 1816 beliep de scheepsruimte 2,415,000 tonnen; in 1817, 1,625,000; in 1821, 1,600,000; in 1824, 1,790,000; in 1826, 2,244,000; in 1826, 1,950,000; in 1827, 2,087,000; in 1828, 2,094,000 in 1829,

(*) Nadat de heer KESSELS van den Koning van Frankrijk het Kruis van het Legioen van Eer heeft verkregen.

2,063,000; walfondert niet begrepen zijn de schepen, die voor de kust-vaart, of voor de vaart op Ierland gebruikt zijn. — De geheele britsche schepspruimte beliep in het voorgaande jaar 2829, 218,000 tonnen.

Hetzelfde blad waar in voormelde opgave wordt gegeven doet ook een opgave van het aantal britsche zeelieden, in 1829 in den handel met onderscheidene landen gebruikt. Volgens dezelve beliep dat getal te zamen 122,000 man; en behoorden daarvan tot den handel met Rusland 16,000 man; met Pruisen 5,800; Duitschland 5,300; de Nederlanden 6,800; Frankrijk 9,000; Portugal 2,500; Spanje 3,400; Italië 3,000; Indië 6,800; China 2,800; Vereenigde Staten van Amerika 2,700; de West-Indische colonien 14,400 Canada en de N. Amerikaasche colonien 20,000; met Brazilië 1,800, en tot de walvisch-visscherij 4,400 man.

SCHEEPSBERIGTEN.

STRAAT-SUNDA.

Doorgezeld.

Sept. 24—brik *Rottestroom*, H. J. Kreeft, van Batavia den 21sten september, naar Rotterdam, passagiers: 2de luitenant J. Herold en kap. luitenant Bolender.

BATAVIA.

Aangekomen.

Sept. 27—schoener *Ngokowarno*, J. C. Warnars, van Rembang den 20sten september.

Sept. 28—brik *Indramajoe*, Lim Oedjan, van Indramajoe den 25sten september.—brik *Merkus*, J. G. William, van Mauritius den 20sten juli.—brik *Harriet*, W. H. Nash, van Pajitan den 20sten dito.

Vertrokken.

Geene.

Schepen liggende ter reede.

Zt. Ms. korvet *Anna Paulowna*; schepen Abel Tasman, Hoogoan, Baron van der Capellen, Susanna; brikken Foengsie, De Twee Gebroeders, Johanna Fredrika, Bianhong, Oromaze, Harriet, Iddramajoe, Merkus; schoeners Diomedes, Norma, Trenganoe, Fathool Mobin, Diana, Ngokowarno; bark Marquis of Hastings.—Eng. brik Faith.—Amerik. schip Lotos

ADVERTENTIE N.

—Benoodigd voor de posterijen in de afdeelingen Batavia en Buitenzorg.

150 Europeische roskammen.

150 Idem rosboenders.

24 Emmers.

12 Grootte scharen.

volgens te zien bij den postmeester.

Gadinghebbenden gelieven bij deze uitbesteding tegenwoordig te zijn, op dinsdag den 5den october 1830, 'svoordemiddags te 10 ure, ten kantore van

Den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazynen,

Batavia, J. C. REIJNST.
den 29sten sept. 1830.

—Bij resolutie van den Gouverneur Generaal in Rade, de dato 5 juni jl. no. 29, gearresteerd zijnde een reglement voor de Gouvernements lagere school te Samarang, zoo worden, namens de subkommissie van onderwijs te dezer stede, aan ouders of voogden en andere belanghebbende personen bekend gemaakt, de ondervolgende daarin hoofdzakelijk voorkomende bepalingen, als:

» Art. 1. In deze school zullen kinderen van beiderlei kunne, welke den ouderdom van 6 jaren bereikt hebben en gevaccineerd zijn, of de natuurlijke kinderziekte gehad hebben, toegelaten kunnen worden, en onderwijs genieten in de volgende vakken en wetenschappen, welke als hoofdvakken van onderwijs voor deze school werden bepaald, namelijk:

1. Het lezen;
2. » schrijven;
3. » rekenen;
4. De Nederlandsche taal;
5. » aardrijkskunde;
6. » Nederlandsche en Nederlandsch-Indische geschiedenis;
7. » beginselen der algemeene geschied- en fabelkunde;
8. » beginselen der natuurkunde en natuurlijke historie;
9. » sedekundige denkbeelden;
10. Het zingen.

Zullende bovendien ook nog onderwijs mogen gegeven worden in de stel- en meetkunde, aan zodanige vergevorderde leerlingen, als door den eersten onderwijzer daartoe bekwaam en vatbaar zullen geacht worden.

» Art. 3. De school zal dagelijks, met uitzondering van de feestdagen, gehouden worden, van des morgens acht tot des middags een uur, met een half uur tusschenpozing, van half elf tot elf uur, en stiptelijk op den vastgestelden tijd den aanvang moeten nemen; vóór een uur mag geen kind de school verlaten, dan in zeer dringende gevallen en na verkregen toestemming van den eersten onderwijzer.

» Art. 7. Elke klasse zal een afschrift van de volgende schoolwetten worden opgehangen:

- a. Geen kind mag van de school afblijven, dan alleen, wanneer zulke volstrekt noodzakelijk mocht wezen;
- b. De kinderen moeten zorgen, om juist op den bepaalden tijd ter school te zijn, en nimmer te laat komen;

c. Elk kind moet gewasschen, gekamd en zuiver gekleed zijn, en zal anders niet op school worden toegelaten;

d. Elk kind moet vriendelijk en beleefd zijn jegens ieder een, en vooral gehoorzaam aan zijne onderwijzers, zich naarstig en altijd zedelijk en welvoegelijk gedragen en nimmer onbetamelijk zijn in woorden of daden, de oudere leerlingen behoorlijk de jongere daarin voortegaan.

e. Op school moet elk stil zijn, en nimmer door onordelijkheid den onderwijzer of zijne medeleerlingen storen in derzelver werkzaamheden;

f. Men mag nimmer zijne plaats verlaten, dan wanneer het volstrekt noodig is;

g. Men moet oplettend zijn op het onderwijs, en onthouden, hetgene men in de school geleerd heeft, en zelfs buiten den schooltijd dikwijls het genotene onderwijs herdenken;

h. Elk kind moet zijne boeken en papieren zuiver bewaren, en dezelve nimmer verliezen of te huis vergeten;

i. De kinderen moeten zich bij het naar buiten gaan altijd betamelijk en welvoegelijk gedragen;

k. Nimmer mag men de boeken, of papieren, of andere zaken, van eenen anderen nemen en gebruiken, zonder daar toe verlof te hebben;

l. Wanneer men iets vindt moet men daarvan aan den onderwijzer kennis geven;

m. De kinderen moeten ordelijk uit de school gaan, en zich op de straat of bij den weg vreedzaam en zedig gedragen;

n. De kinderen moeten zich altijd in de Nederlandsche taal uitdrukken, en nimmer mag men vóór, onder of tusschen den schooltijd eenige inlandsche taal gebruiken;

o. Geen kind mag voor een uur, zonder verlof de school verlaten en naar huis gaan.

» Art. 8. Noch gedurende den schooltijd, noch in het uitspanningsuur zullen er, onder welk voorwendsel ook, bedienden in de school worden toegelaten; blijvende het nuttigen van eenige spijs of drank door de leerlingen insgelijks ten eenemal verboden.

» Art. 26. De schoolgelden worden bepaald voor ieder kind op 10 'smaands, ongerekend de schrijf- en schoolbehoefsten.

Wanneer meer dan een kind uit hetzelfde huisgezin ter school mogt worden toegelaten, zal voor het tweede kind een verminderd schoolgeld van 6, en voor elk volgend kind van slechts 4 'smaands worden gevorderd.

» Art. 28. Als een te gemoetkoming in de kosten voor schrijfbehoeften, ten dienste der leerlingen, zal de eerste onderwijzer van elken leerling, uitgezonderd de gratis onderwijs genietende 50 cents 'smaands mogen vorderen.

» Art. 29. De door de ouders of voogden te betalen school- en boekengelden zullen moeten voldaan worden vóór of op den 15den der maand, volgende op die, waarin het onderwijs genoten, en zal de eerste onderwijzer maandelijks aan de subkommissie van onderwijs opgave doen van de genen, die in de school niet stellig zijn.

» Art. 30. Wanneer ouders of voogden meer dan twee maanden achterstallig zijn in de betaling van het verschuldigde schoolgeld, zullen op last der subkommissie van onderwijs, derzelver kinderen of pupillen niet meer op school worden toegelaten, terwijl bovendien zodanige ouders of voogden geregtelijk tot de voldoening der achterstallige schoolgelden, zullen worden aangesproken en verplicht.

» Art. 31. Ouders of voogden, die hunne kinderen of pupillen van de school wenschen aftenemen, zullen daarvan vóór het einde der loopende maand, schriftelijk kennis moeten geven aan den eersten onderwijzer; die hunne kinderen of pupillen zonder kennisgeving de school doen verlaten, zullen geacht worden dezelve bij voortdurend ter school te doen gaan, en tot voldoening van het volle schoolgeld gehouden zijn, tot zoo lang de voorgescreven kennisgeving door hen is geschied; zullende echter den eersten onderwijzer gehouden zijn, deze maatregel aan ouders of voogden, bij de komst der kinderen op de school bekend te maken.

» Art. 32. Ouders of voogden, welke kunne kinderen of pupillen op school geplaatst hebben, zullen het volle schoolgeld voldoen, alwaar het ook, dat derzelver kinderen gedurende een gedeelte der maand, niet op school waren tegenwoordig geweest.

» Art. 33. Ingeval echter een of meer kinderen uit eenig huis gezien, gedurende den loop ener maand, om ziekte of ander wettige verhindering niet op school kunnen komen, zullen ouders of voogden geen verder schoolgeld dan over de loopende maand; indien anders die afwezigheid langer mocht noodzakelijk zijn, daarvoor behoort te worden, met vóór den eersten onderwijzer daarvan behoorlijk kennis geven, en het denzelven blijken kan, dat er voldoende en wettige redenen voor die afwezigheid bestaan; voorschreven kennisgeving aan den eersten onderwijzer niet geschiedende, zal de betaling van het schoolgeld moeten voortduren, zoo als bij art. 31 en 32 is bepaald.

» Art. 34. De eerste onderwijzer, zorgt en is verantwoordelijk voor de behoorlijke inning en geregelde storting der school- en boeken gelden, en zal zorgen dat de rekening daarvoor in tijds aan de ouders of voogden worden aangeboden.

» Art. 35. De eerste onderwijzer is alsmede verplicht, om de achterstallige schoolgelden, door overledenen verschuldigd gebleven, op deszelfs boedels te vervolgen, daartoe van dezelve opgave doende aan executoren of boedelreddenaars, en voor zoo veel insolvente boedels betreft, die opgave inzonderheid te halen, ter rolle van den raad van justitie bij de oproeping van krediteuren, en de betaling daarvan ten behoeve van den lasthebber, daar, waar zulke behoort, te reclameren; zullende hij van

(Zie verder het bijvoegsel.)

Bijvoegsel der Javasche Courant.

DONDERDAG, den 30sten September 1830.

zijne verrigting in deze aan de sub-kommissie van onderwijs berigt geven.

Art. 39. De eerste onderwijzer zal de namen van alle kinderen, die als leerlingen in de school worden opgenomen, alsmede de namen van hunne ouders of voogden, benevens derzelver woonplaatsen in een behoorlijk register inschrijven; zullende de admissie der kinderen op de school, alleen door de sub-kommissie van onderwijs, op verzoek der ouders of voogden worden verleend, en geene kinderen anders, dan zindelijk gekleed en rein gewasschen ter school mogen komen, die hier niet aan voldoen, zullen dadelijk van de school naar huis worden teruggezonden.

Art. 40. Iedere onderwijzer zal in zijne klasse aantekening houden van die leerlingen, welke te laat of zonder wettige reden in het geheel niet ter school komen, en verder alles opteekenen waardoor het gedrag en de vorderingen der leerlingen kan gekend worden; ten einde daarnaar de belooning en eerbewijzen, na den afloop van het publieke examen, te kunnen regelen en bepalen.

Art. 49. De ouders of voogden, wier kinderen in de school zullen worden opgenomen, zullen geacht worden hunne volkomene toestemming te hebben gegeven, en zich te zullen onderwerpen aan alle de bepalingen, die zoo wel bij het tegenwoordige reglement zijn, of nader zullen worden vastgesteld.

Ouders of voogden van leerlingen of andere geïnteresseerden, welke belangstellen het voorschreven reglement geheel te kennen, zullen aan het Gouvernements-schoolgebouw alhier, bij den eersten onderwijzer H. A. Brande, gelegenheid vinden, hetzelfde te lezen.

Samarang, den 14den september 1830.

Op last der Sub-kommissie van Onderwijs, te Samarang.

De Secretaris bij dezelve,
E. VAN TEIJLINGEN.

De controleur der inkomende en uitgaande regten voor de eerste financiële afdeling, brengt bij deze ter kennis van de belanghebbenden, dat de ophaalbrug buiten de voormalige Vierkanstpoort, nabij het voormalige kantoor der recherche, voortaan en te beginnen met den 1sten october aanstaanden, van 'savonds zeven tot 'smorgens vijf ure zal zijn opgehaald, en de passage van en naar buiten, langs dezen weg, alzo gedurende dien tijd zal gesloten zijn.

Batavia, Den 29sten sept. 1830. De controleur voornoemd,
C. F. PAHOD.

EDICTALE CITATIE.

Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Soerabaja, op het daartoe door den procureur J. C. F. Vermeulen, als zoodanig behoorlijk gepatenteerd, bijkens acte van patent sub folio twee, op den 21sten juni 1830, verleend voor en van wege de desolate boedelkamer alhier ter stede, als administrerende de insolvente boedels van wijlen Willem Hendrik Baron van Heerdt, overleden te Proboling, en Hendrik Wendelstigh, overleden te Grisse, gedaan verzoek, hebben verleend het eerste defect en admissie tot het doen eener tweede citatie bij edicte ad valvas curiae, en den dag van rechten heeft bepaald op woensdag, die zijn zal den 27sten october 1830.

Zoo is het, dat ik Dirk Swart, eerste deurwaarder en gezworen exploitateur bij den Raad van Justitie voornoemd, voor de tweede maal dagvaard alle degenen, die vermeenen mogten eenig regt, actie of pretentie op voorschreven boedels te hebben, om op woensdag, die zijn zal den 27sten october 1830, des morgens ten half acht ure, in persoon of bij gemagtigden te compareren ter openbare rolle van meergemelden Raad, op deszelfs gewone audientiezaal, ten einde het eerste defect te purgeren, en alsnog hun vermeend regt, actie en pretentie te institueren, voorts te procederen tot het iudicium, preferentie en concurrentie.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, na voorgaanden klokslag van de puje van het raadhuis, te Soerabaja den 21sten september 1830.

De eerste deurwaarder en gezworen exploitateur bij den raad van justitie voornoemd,
D. SWART.

—Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, op het daartoe door Mr. Frederik van Teutem, advocaat fiscaal R. O., bij denzelfden raad, in dato 2 september 1830, bij rekest gedaan verzoek heeft verleend appointement van citatie bij edicte ad valvas curiae, op

en tegen allen degenen die vermeenen eenig regt, actie, aanspraak of pretentie te hebben, op de hier ondervolgende gelden:

1°. Op eene somma van f 249, zijnde het provendu van op den 30sten juli jl., per publieke vendutie verkochte goederen, als:

Een doos met linten.
Drie knarten met pennemessen.
Drie pakjes vogelnestjes.

2°. Op eene somma van f 250: 62, zijnde het provendu van op den 10den september jl., per publieke vendutie verkochte goederen.

3°. Op eene som van f 252: 52½ zilvergeld, zijnde alle ~~gelden en goederen~~ bij onderscheidene gelegenheden, door ~~den Raad van Justitie~~ den inkomende en uitgaande regten aangehouden.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitateur bij den raad voornoemd, bij deze voor de eerstemaal dagvaard, alle degenen welke vermeenen mogten, eenig regt, actie, aanspraak of pretentie, op de hierbovengenoemde gelden te hebben, om op donderdag die zijn zal, den 28sten october 1830, des morgens te half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te compareren, ter openbare rol van meergenoemden raad, ten einde hun vermeend regt en pretentie te institueren, en te aanhooren zoodanigen eisch en conclusie, als door den advocaat fiscaal R. O. zal worden gedaan en genomen; tot toewijzing van meergemelde gelden aan den lande, daarop te antwoorden, en voorts te procederen als naar regten, sub poene tegen de nalatigen of van non-comparantendat zij zullen worden verklaard, van hun regt en pretentie te zijn verstoken, en hun deswegen zal worden opgelegd, een eeuwig stilzwijgen.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, na voorgaanden klokslag van de puje van het raadhuis te Batavia, den 29sten september 1830.

De gezworen exploitateur bij den raad van justitie voornoemd.
SCHOUTEN.

—Pro justitia.

Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, op het daartoe door Mr. Frederik van Teutem, advocaat fiscaal R. O. bij denzelfden raad in dato 9 september 1830, bij rekest gedaan verzoek heeft verleend appointement van citatie bij edicte ad valvas curiae op en tegen alle de genen die vermeenen eenig regt actie aanspraak of pretentie te hebben, op de hier onder volgende zijnde overschietende gelden der verevende desolate boedelkamer, welke ondanks de daartoe gedane oproeping door de belanghebbende onafgehaald zijn gebleven dan wel daarvan bij vonnis geene toewijzing aan iemand is gedaan als van wijlen:

Johannes de Jongh	f 75: 96.
W. D. Bleckman	— 9: 86.
S. Vetter	— 112: 43.
Nicolaas Aends	— 157: 28.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitateur bij den raad voornoemd bij deze voor de eerste maal dagvaard, alle die genen welke vermeenen mogten eenig regt, actie, aanspraak of pretentie op de hierboven genoemde gelden te hebben om op donderdag die zijn zal den 28sten october 1830, des morgens ten half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te compareren ter openbare rolle van meergenoemden raad, ten einde hun vermeend regt en pretentie te institueren, en te aanhooren zoodanigen eisch en conclusie als door den advocaat fiscaal R. O. zal worden gedaan en genomen tot toewijzing van meergemelde gelden aan den lande, daarop te antwoorden, en voorts te procederen als naar regten, sub poene tegen de nalatigen of non-comparanten dat zij zullen worden verklaard van hun regt en pretentie te zijn verstoken, en hun deswege zal worden opgelegd een eeuwig stilzwijgen.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, na voorgaanden klokslag van de puje van het raadhuis te Batavia, den 29sten september 1830.

De gezworen exploitateur bij den raad van justitie voornoemd,

SCHOUTEN.

VERKOOP VAN GOEDEREN.

Op maandag den 11den october dezes jaars, zal door de boedelkamer alhier publieke verkooping worden gehouden, van zeker erf, gelegen beyesten en buiten deze stad, in de Maleische kampong, wijk litt. Q, no. 40a, toebehoort hebbende aan wijlen de moosche vrouw *Intje Atma Asan Nagoor*.

Samarang, den 20sten sep. 1830. Namens dezelve. De Secretaris der boedelkamer, A. HOUTKOPER.

—Pro deo.

Op donderdag den 28sten october 1830, 's morgens te 9 ure, zal door den vendumeester te Samarang, alwaar ten dien dage vendutie wordt gehouden, ten overstaan van eene commissie uit den raad van justie alhier, en ten bijwezen van den deurwaarder bij gemelde raad, krachtens appointement van executie van gemelden raad, de dato 20 januarij 1830, verleend aan en ten verzoek van *Martinus Satoer eischer*, contra den *chinesen Tan Houtyang*, gedaagde publiek verkocht worden.

Een zesde aandeel van een erf, met het daarop staande steenen met pannen gedekt huis, gelegen benoorden in de chinesche kampong alhier, aan de zuidzijde van de straat *Bastaman*, naar de avond bazaar wijk litt. J, no. 126, en geregistreerd bij de verponding onder no. in eigendom toebehoorende aan gemelde gedaagde.

Die gadinghebben om voorschreven, een zesde aandeel van gemelde erf en huis te koopen, die kome ten dage, datum, uur en plaats voorschreven, aanhooren de conditien en doen hun profijt.

Aldus gepubliceerd te Samarang, den 22sten sept. 1830. De deurwaarder voornoemd, A. PIJL.

—Uit de hand te koop, eene slavin, zijnde huis- en kindermid; te bevragen ter lands drukkerij.

—De lading van het schip *BARON VAN DER CAPELLEN*, kapitein *J. A. Tholen*, bestaande in roode en Rhijnsche wijnen, bieren, jenever, seltzerwater, slaolie, azijn op oxhoofden, provisien, kurken, schoenen en laarzen, hoeden, petten, polemiaten, zijde fluweel, guitaren, gitaar-, piano en floelsnarren, nieuwe hoekwerken, penneschagten, eau de colonge, zeildoek, touwwerk, leer, platlood enz., wordt gelost bij en zoo wel arukelsgewijze als in detail te koop aangeboden door

DE NUIS, BROWN en CO.

—Beste versche boter à f 1: 60 per pond en vast à f 4: 50 per piket, te bekomen op Struiswijk.

STERFGEVALLEN.

Heden overleed alhier de heer *Cornelis van Drongelen*, in leven zoutverkoop-pakhuismeester te Tanara. Die iets van hem te vorderen heeft of aan hem verschuldigd is, gelieve daarvan opgave of betaling te doen aan den ondergeteekende, binnen drie weken. Diegenen, voor welke hij zich als borg heeft geïnterponeerd, zullen zich van andere moeten voorzien.

S. JAGER, testamentair executeur. Batavia, den 26sten september 1830.

—Heden ontving ik de droevige tijding, dat mijn zwager de heer *C. Boers*, in leven fiscaal en magistraat te Amboina, in de dassa *Klaka*, afdeling *Probelingo*, residentie *Bezoegje*, verwaars hij zich voor een pleisierreisje begaven had, in den nacht op den 17den, dezer, onverwacht is komen te overlijden, waarvan door deze aan zijne vrienden en bekenden kennis geve. J. W. NELIS. Soerabaja, den 19den sept. 1830.

—Heden overleed alhier, na eene kortstondige ziekte van drie dagen, mijn geliefde echtgenoot, *Johann Philip Böhmert Spangenberg*, luitenant ter zee 1ste klasse en directeur bij het maritiem etablissement op het eiland *Orrust*.

C. J. E. BOUDOIN, wed. Spangenberg. Orrust, den 16den september 1830.

POST-KANTOOR.

BATAVIA.

Wordt ter kennis van het publiek gebracht, dat het brievenpost voor Nederland, per de schooner *DIOMEDES*, kapitein *den Duijts*, op donderdag den 30sten dezer, uiterlijk om twaalf ure, zal worden gesloten.

Batavia, den 29sten sept. 1830. De Postmeester, P. A. BIK.

NAGELATEN BOEDELS.

Namen en Toekomen van de Erfgenamen.	Namen en Toekomen van de Erfgenamen.	Wanneer en overleden.	Kwaliteiten.	Namen en Toekomen van de Erfgenamen.	Bedragen der nalatenschappen.	Aanmerkingen.
Catharina Kretzer		d. 26 mei 1825 te Ternate	christen vrouw.	Haar zeontje genaamd <i>Johannis Peter Goldbach Regne</i> , die met den apotheker der 2de klasse <i>R. Regne</i> in 1827 naar Batavia is vertrokken.	f 298 94	Volgens informatie van de weeskamer te Samarang, is deze jongeling <i>Johannis Pieter Goldbach Regne</i> , aldaar in het weeshuis overleden.
Johan Christiaan Jansz		" 11 aug. "	gepen. kapt. der infanterie	Onbekend.	55 50	
Apna Constantina Heestadt		" 23 " "	christen vrouw	" "	22 2	
Lammers-Lammer		" 21 dec. "	zending	" "	195 6	
John Mullinson		te Samarang overleden	5e-stuurtm. van de brik <i>Wasp</i>	" "	23 4	
Christoffel Hendrik		d. 4 nov. 1826 te Ternate	substituut en cipier der boegen	" "	24 24	

Ternate, den 2den juli 1830.

De president der weeskamer,

(G.) J. H. OTTO.

Voor eestalniddend afschrift,

De secretaris der Bataviasche weeskamer,

K. STELLER.

VERTREKKENDE PERSONEN.

—*J. A. Schlegel*, verlaat Java en heeft tot zijn gemagtigde verzocht en aangesteld den heer *T. H. Zimmerman*.